

stihnutý, alebo stále prenasledovaný. V každom inom prípade dotyčne nariadenia a prevedenia domovej prehliadky za účelom pátrania po ukradnutých lesných výrobkoch ponecháva zákon v platnosti všeobecné predpisy.

Ponevác v súdenom prípade neišlo o dopadenie obžalovaného pri čine samotnom, ani o prípad, že by obžalovaný bol po spáchaní krádeže stále prenasledovaný, lesní hájníci, keď vnikli do dvora obžalovaného a chceli drevo odniesť, nejednali v takom výkone svojho povolania, ktorý bol po práve. Lesným hájnikom tedy v tomto prípade ani neprislúchala zvýšená ochrana podľa zák. čl. XL:1914 orgánom vrchnosti zaistená a preto nie sú tu dané náležitosti zločinu násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4 II. a § 6 II. citovaného zákona.

Avšak čin obžalovaného nie je beztrestný. Podľa zisteného skutkového stavu totiž obžalovaný pri uvedenej príležitosti vybehol na dvor so sekerou v ruke, vykrikoval na hájnikov, že ich pobije, čím vyhrážal hájnikom ťažkým poškodením na tele. Tento čin obžalovaného vyčerpáva však skutkovú podstatu prestupku proti obecnému kľudu podľa § 41 I. tr. z. o prest., ponevác inak nie sú tu dané náležitosti vydieračstva (§ 350, 353 tr. z.) prípadne útisku §§ 1 a 2 zák. čís. 309/21, lebo obžalovaný nejednal, aby si opatril majetkový prospech a mohol byť v domnení, že je oprávnený nenechať si odniesť drevo osobami k tomu neoprávnenými. Najvyšší súd preto čiastočne vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného, pokračoval podľa 1. odst. § 33 por. nov., z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. zrušil rozsudky súdov nižších stolíc vo výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zločinom násilia proti orgánu vrchnosti, a tento čin kvalifikoval ako prestupok proti obecnému kľudu podľa § 41 I. tr. z. o prest.

Čís. 5276.

Kdo je pachateľom trestného činu ve smyslu § 70 tr. zák., nemúže se proviniť zároveň jako účastník t é h o ž trestného činu podle § 69 tr. zák.

(Rozh. ze dne 23. dubna 1935, Zm IV 1/35.)

Obžalovaná J. A., chtějíc se provdati a nastěhovati do příbytku své tety O. M., usilovala o její odstranění. Přemluvila spoluobžalované G. K. a J. Š., aby O. M-ovou zardousili a oloupili; tito spoluobžalovaní čin podle návodu J. A-ové skutečně provedli (1. skutková otázka skupiny 3.). Obžalovaná J. A. dostavila se na místo činu po zavraždění O. M-ové a zúčastnila se činně loupeže (3. skutková otázka skupiny 3.). P o r o t n í s o u d uznal za to obžalovanou J. A. vinnou jednak návodem ke zločinu vraždy a loupeže podle §§ 69, čís. 1, 278, 344 tr. zák., jednak pachatelstvím zločinu loupeže podle §§ 70, 344 tr. zák.

N e j v y š š í s o u d z úřední moci na základě důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 b) tr. ř. zrušil rozsudek porotního soudu ve výroku o kvalifikaci činu obžalované J. A., zjištěného v 1. skutkové otázce skupiny 3., jako návodu ke zločinu loupeže a kvalifikoval tento její zjištěný čin spolu s činem zjištěným ve 3. skutkové otázce skupiny 3. jako pachatelství zločinu loupeže podle §§ 70, 344 tr. zák.

Z d ů v o d ů :

Přezkoumávaje věc z úřední moci, přesvědčil se nejvyšší soud, že rozsudek porotního soudu je ohledně obžalované J. A. zmatečný podle čís. 1 b) § 385 tr. ř., kterého zmatku třeba vždy dbáti z úřední moci, neboť je v neprospěch obžalované.

Porotní soud následkem kladně zodpověděných skutkových otázek 1. a 3. v 3. skupině uznal obžalovanou J. A. vinnou zločinem loupeže podle § 344 tr. z. a návodem ke zločinu loupeže ve smyslu § 69, čís. 1 tr. z. a § 344 tr. z., tedy zároveň jako pachatelku podle § 70 tr. z. a návodkyni podle § 69, čís. 1 tr. z. na témže trestném činu loupeže, spáchané na O. M. Poněvadž trestná činnost obžalované J. A. se vztahuje na tentýž trestný čin, podle § 69 a § 70 tr. z. může býti někdo buď pachatelem anebo účastníkem na témže trestném činu, neboť nelze pro tentýž trestný čin někoho odsouditi jednak jako pachatele a jednak jako účastníka podle § 69 tr. z. a vyměřiti mu úhrnný trest podle § 96 a daš. tr. z., ježto tato ustanovení předpokládají spáchání více trestných činů, nemohla býti obžalovaná uznána vinnou jako pachatelka a též jako návodkyně téže loupeže. Porotní soud porušil tedy zákon, když trestnou činnost obžalované kvalifikoval u zločinu loupeže jako pachatelství podle § 70 tr. z. a též jako návod podle § 69, čís. 1 tr. z. a zapříčinil tím zmatek podle čís. 1 b) § 385 tr. ř. Proto pokračoval nejvyšší soud z úřední moci podle § 33, odst. 1 por. nov. a v otázkách 1. a 3. skupiny 3. zjištěnou činnost obžalované kvalifikoval jako pachatelství podle § 70 tr. z. zločinu loupeže podle § 344 tr. z. a vyměřil obžalované nový hlavní trest.

Čís. 5277.

Ke skutkové podstatě přečinu podle § 24 zákona o tisku není třeba, aby nově uveřejněný spis (obraz) byl zcela totožný se spisem (obrazem) dříve zabaveným; stačí, že je vědomě tiskem znovu uveřejněn obsah zabaveného spisu (část původního obrazu) v takové formě, že je jí vyjádřen myšlenkový projev obsažený v původním díle.

Ač přečin podle § 24 zákona o tisku není deliktem obsahovým ve smyslu částky třetí zákona o tisku čís. 6/1863 ř. z. a ač je jeho účelem zachovati pořádek ve věcech tiskových, přece nutno k naplnění jeho skutkové podstaty, aby byl znovu uveřejňován trestný obsah tiskopisu jednou již zabaveného. Znak vědomosti vztahuje se však jen na okolnost, že spis byl již dříve zabaven.

Zhotovení povinných výtisků, jimiž se vědomě uveřejňuje zabavený spis, a předložení jich podle § 17 zákona o tisku bezpečnostnímu úřadu je činností vedoucí ke skutečnému vykonání přečinu podle § 24 cit. zák. Byl-li potom tiskopis zabaven, nelze tvrditi, že k dokonání trestného činu nedošlo z vůle samého tiskaře — pachatele — nýbrž čin nebyl dokonán jen pro překážku odjinud v to příšlou.